

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXVI. Remissio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Remediò l. si contendat. 28. ff. de fidejussor. aliterum ad agendum provocare possum, ut meas exceptiones audiat aut taceat. Ratio consistit in æquitate, quia alioquin exceptionum probatio aut planè interiret aut difficilior reddi posset. Ita si actor se fundaret in instrumento liquido, reus verò contra illud haberet exceptiones, hòc remediò provocare potest.

CAP. XXXVI. Remissio.

Axioma I.

Remittere & dare idem est, cap. veniens 10. extr. de testib.

II.

Remissio certi juris est donatio, l. si quis delegaverit 12. ubi Bartol. ff. de novat. l. pactum curatoris 22. ubi Dd. C. de pact. l. si quis obligatione 115. de R. I. l. 6. §. 11. l. 18. que in fraud. credit. l. Modestinus 23. de donat. l. 4. C. de novat. l. 1. ff. de transact. Bald. in l. 1. §. 2. C. si advers. transact. num. 2. & 3. Tiraquel. in l. si unquam. verb. donatione. §. 8. n. 143. & post leges connubiales gl. 3. n. 143. Carpov. p. 4. consil. 29. defin. 29. n. 6. Wesenb. in parat. de pact. num. 8. vers. remittere autem.

Limitat Carpov. §. resp. 64. num. 13. ubi vid. Per se enim & propriè loquendo eam donationem non esse exinde patet, quod in transactione, ubi remittens non donare, sed suum consequi intendit, Bart. in l. sed etsi. §. questum. si quis caution. Cravert. consil. 142. num. 36. donatio non præsumatur. l. 1. ff. de transact. itaque quod remissio pignoris propriè non sit donatio. Text. est in l. 1. §. 1. quib. mod. pign. vel. hypothec. sicut nec intercessio, l. quamvis §. in pr. ad SC. Vell. l. jubemus 21. C. eod. quia nihil largiris de tuo, nihil minus de tuo. Ex accidenti tamen evenire posse, ut pro donatione ea habeatur exemplo pignoris in fraudem creditorum remissio, monstrat Cujacus lib. 99. Papin. ad l. 18. que in fraud. credit.

III.

Remissio perinde ut transactio non valet super his, quæ pendent ex testamento, nisi expressè testamenti mentio fiat, l. 6. l. 12. ff. de transact. l. 1. §. 1. quemadmodum. test. aper. Phil. Matth. 2. consil. Marp. 27. n. 60.

IV.

Remittens jus suum, eo amplius uti non potest, l. 14. §. si venditor §. ff. de adilit. edit. l. 1. §. qui semel §. ff. de success. edit. & cap. quàm periculosum 7. quest. 1. cap. 1. §. præterea. quib. mod. feud. amitt. & cap. cum inter. R. 16. ibidem gl. verb. quod ex consensu. extr. de Elect. Conf. Arg. 1. consil. 86. n. 59. Petr. de Anchoran. consil. 339. incip. pro majori intelligentia. num. pen. quia contra proprium suum factum nemo venire debet, l. si creditoribus §. Cod. de serv. pign. dat. l. filius 4. C. revoc. his que in fraud. credit. Decian. consil. 59. num. 20. vol. 2. Vult. 2. consil. Marp. 29. num. 76 ubi num. 131. hoc in thesi ita verum esse ait, si factum omni sui parte sit absolutum, ut in

eo nihil à jure requisitum desiderari possit. Verum cum multa obviam veniant, ex quibus iusta contraveniendi causa apparere possit, ut si enormissimè per remissionem læsus esset, causa tanti momenti erit, ut ea ipsi contra læsionem factam nihil ob stare possit, vide Jasonem consilio 133. num. 17. vers. non obstat ergo. vid. Goth. Anton. disp. feud. §. thes. §. lit. E.

Declara: simplici Remissione facta non videntur remissa ea, quæ ex alio capite debentur. Sic licet testator tutori remittat necessitatem reddendarum rationum, non tamen videtur remissa actio ad reliqua vel dolo gesta. Brunnem. ad l. 4. C. de his qui spontè.

V.

Remissionem à prædecessore factam successor mutare non potest. Perez. C. de Collat. donat. §. 2.

VI.

Remittens dominium non transfert. Socinus in l. Julianus. in pr. ff. de condit. & demonstr. ubi declarat & reassumit Decius post Felin. in cap. veniens 10. super gloss. 1. extr. de testib. vid. Ludov. Gomez. ad §. sic itaque. Instit. de action. num. 7.

VII.

Remittens injuriam, alteri non censetur remisisse damna, & id quod interest, l. 7. in princ. ff. de condit. furtiv. Dynus in l. sed si unius. §. si ante. de injur. Baldus. 2. consil. 295. Alexand. §. conf. 168. Schneidew. 4. Instit. de injur. §. fin. num. 10. in addit. lit. a. vid. Perez. prælect. Cod. de generali abolitione. n. 5. ratio, quia nemo tenetur æstimationem damni remittere, sed iracundiam condonare debet. cap. si quis iratus §. 2. quest. 3. Petrus Costalius ad l. 7. de condit. furtiv. post glossam in cap. 1. de maledic. si tamen pars poenam fundatam super injuria privata vult remittere, etiam iudex eam remittere tenetur. Matthæus de Afflictis in usib. Feud. que sint regal. verb. panarum. num. 25. Jacob. de Aretin. in l. si quis. ff. de manumiss.

VIII.

Remissionem injuriæ præcedentis facit præsumptum servitium subsequens, l. in ipsius §. & ibi Bald. C. famil. hereticæ. Jason in l. §. num. 64. & 69. de justit. & jur. Schneidew. d. loc. num. 4.

IX.

Remissio poenarum non nisi Principi est concessa, l. poenam 15. Cod. de pan. c. irrefragabili 13. extr. de offic. ordin. quoniam derogat Legi, cui derogare is, qui Principe est inferior, non potest, quantumvis jurisdictionem omnimodam habeat l. formam 2. C. de offic. Præfect. Prat. Orient. Socin. consil. 20. col. 1. inter consil. Curt. sen. Angel. in l. si decesserit. ff. qui satisfacere cogantur. Cyn. in l. preces. C. de transact. Matth. de Afflict. in c. unic. ad verb. panarum. num. 17. que sint regalia. Bodinus de Repub. lib. 1. cap. 10. Quinimo facultas remittendi poenas usque adeo denegata est his, qui Principe inferiores sunt, ut etiam damnatum post sententiam restituere negetur, quamvis de innocentia ipsius manifestò constet. l. 1. §. si quis ultro. ubi Bart. ff. de quest. Ang. in l. qui de crimine. col. 2. ff. de accusat.

X.

Remissio tributorum non nisi principi competit. Non ergo potest curia debitores Reipubl. gratis liberare vel eis tributa remittere. Denique nec à totà civitate nec à personà in dignitate constitutà ob merita & in compensationem servitiorum alicui immunitas concedi potest, nisi medicis & Professoribus à curià. *Perez. C. de Decret. Decur. n. 6. seqq.*

XI.

Qui ad aliquem remittit, ejusdem sententiam approbare videtur, *Bart. in l. non solum. §. si liberationis. num. 7. ff. de liberat. legat. Welenb. lib. 1. conf. 44. num. 71.*

XII.

Remissio non fit ex lucro non percepto, sed ex damno, *Parif. conf. 38. num. 12. vers. preterea in præsenti. vol. 1. ratio*, quia magna est differentia inter eum, qui damnum patitur, & inter eum, qui lucrum non facit, *l. fin. C. de Codicill. Berous conf. 141. num. 4. vers. accedit ad hec. vol. 1. & Hyppol. Riminald. consil. 40. Annis elapsis. n. 35. in fin. vol. 1.*

CAP. XXXVII.
Remotio.

Axioma I.

Remotio prohibitionis ejusdem est juris, ut prohibitio, *Pacian. conf. 142. num. 10. vid. supr. lit. P. cap. Prohibitio.*

II.

Qui potest constituere, potest etiam remove-
re. *c. 12. extr. de heret. Exemplum est in Præfecto prætorio, qui præfides constituere, Pac. in Analys. C. de off. Præf. Prætor. Or. n. 8. & remove-
re potest, l. 3. C. prædict. tit. l. 3. C. de off. Recl. provinc. Hinc varias sæpe subesse causas, per quas ab officio removeri potest, veluti propter negligentiam ex c. cum ad monasterium 6. extr. de stat. Monachor. propter scandalum, cap. de Recloribus 3. extr. de Cler. egror. propter crimen, cap. si Episcopus 7. dist. 50. propter utilitatem, cap. mutationes 7. q. 1. propter senectutem c. petisti. d. q. 1. propter necessitatem d. cap. mutationes. cap. Episcoporum 5. dist. 74. propter levitatem, c. si quis presbyter 7. q. 1. propter ambitionem, c. si quis de ordine. d. q. 1. patet, propter inobedientiam c. cum in magistratu 49. de Elect. & Elect. potest. vid. not. ad Colleg. Jurid. Argent. de de-
curion. eb. ult. Modest. Pistor. 1. consil. 26. Welenb. 6. consil. 260. Langlaüs 7. semest. 18. Berlich. 2. decis. 299.*

III.

Officiales, qui in arte & probitate deficiunt, reprobantur & removeri, iisque immunitates adimi & otiosis munera consueta imponi *l. 2. C. de Profess. & Medic. Inhabilis etiam electus ad officium dejici debet, l. 12. C. de dignit. non tamen removeri potest per eos, qui ejus admissioni interfuerunt vel electioni consenserunt l. 13. §. fin. ff. de Decur. Quare electus tollerandus, si eligentes ignoraverint ejus vilitatem aut non tantam esse putaverint. Secus si igno-*

minia nota sit & nimium l'ceda officio. *Perez. C. de Infam. n. 4. nec aliquis nisi princeps super vilitate officiali objectà cognoscere potest. l. 2. C. de agent. in reb.*

IV.

Ordine moti ad tempus semper per restitutionem pristinum locum recipiunt. Relegati autem, si interea ipsi alius substitutus novam vacantiam expectare tenentur. *Brunneor. ad l. 2. C. de his qui in exilium dati.*

V.

Feudum vel beneficium datum in casum mortis datum etiam censetur in casum, quò praefens possessor removeretur & jure suo privatur. *Perez. C. de primicer. n. 7.*

CAP. XXXVIII.
Remuneratio.

Axioma I.

Remunerare aliquem de Republica bene merentem, est res, quæ pertinet ad publicam utilitatem, *Castrenf. conf. 178. Donatio prædicta in fin. vol. 2. Fulgos. conf. 143. Antonius. col. 2. vers. in oppositum arguitur. Decius conf. 271. In casu transmissio. num. 3. sub vers. ulterius etiam considerandum est. col. 3. & conf. 390. quoniam ex facto num. 10. vers. & primò considerandum est. col. 6. Tiraquel. in l. si unquam. in verb. donatio largitus. num. 40. vers. vigesimo. C. de revoc. donat. Decius conf. 498. Viso casu proposito. num. 25. sub vers. & ista conclusio. col. 7. Grammat. decis. 66. in causa excellentis. num. 3. vers. & quod remunerationis. col. 3. ac est sufficiens ad tollendum jura tertii. l. item si verberatum 15. §. item si forte 2. ff. de rei vind. ubi notatur etiam expresse, quod assignatio rei alienæ facta militibus bene merentibus valeat in præjudicium tertii, idem probatur & in l. Lucius 11. ff. de Evict. ubi dictum est, quod de potestate Principis possint subditorum possessiones distrahi, & veteranis in præmia bonæ servitutis assignari. Vide & Roman. conf. 310. In casu proposito & consultationis.*

II.

Remuneratio est quoddam genus permutationis, *Conf. A. conf. 112. n. 174. lib. 1. præsupponit enim aliqualem obligationem l. 12. §. cum tutor 3. de admin. tut. l. 1. §. sed si §. ff. de rat. distr. cum ad remunerandum hos, à quibus beneficia suscepimus, naturà obligemur. l. sed etsi 25. §. consiluit 11. ff. de pet. hered. Bart. in proam. ff. col. fin. c. cum in officiis 7. de testam. Panorm. in rub. & in cap. per tuas. de donat. & in cap. cum creatura. de celebrat. Missarum. argum. l. si pro patre 10. §. si domini 7. ff. de in rem verso l. si remunerandi 6. l. si vero 12. ff. mandat. Benedict. Curt. Symphor. in Commentar. de arrest. amor. arrest. 8. Covarruvias in caput. quamvis pactum 2. part. prædict. §. 4. num. 13. de pact. in 6. adeo ut etiam omnis creatura ex naturæ instinctu moveatur ad beneficiendum ei, qui sibi benefacit, & hujus quidem notabilis affectus mirabilia apud antiquos extant*